

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Olgy Stránské ve věci žalobce: **I. P. K.**, bytem x, zastoupený Mgr. Jiřím Šafkou, advokátem advokátní kanceláře KAŇKA & ŠAFKA, advokáti s. r. o., se sídlem Pod Hybšmankou 19/2339, 150 00 Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2014, sp. zn. SZ 107048/2014/KUSK REG/MK, č.j. 129037/2014/KUSK,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se k rukám jeho zástupce Mgr. Jiřího Šafky, advokáta vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 2. 6. 2014, č. j. MKH/034575/2014, sp. zn. SÚ-015310/2014/Ne, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad povolil výjimku z ustanovení § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů pro umístění stavby rodinného domu na pozemku parc. č. x v katastrálním území Kutná Hora (dále jen „stavba“).

Krajský soud však dospěl k závěru, že žalobu je třeba odmítnout.

V dané věci soud vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2013, čj. 8 As 8/2011-66, publikovaného pod č. 2908/2013 Sb. NSS, ze kterého plyne, že rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu zpravidla nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob samo o sobě, ale až ve spojení s navazujícím aktem správního orgánu, kterým je rozhodováno o celém předmětu řízení. Takové rozhodnutí lze proto soudně přezkoumat pouze v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s. Samostatně soudně přezkoumatelným ve smyslu § 65 s. ř. s. by bylo rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu pouze v případě, pokud by po jeho vydání nebylo k uskutečnění příslušného stavebního záměru zapotřebí žádného navazujícího úkonu stavebního úřadu.

Jelikož v nyní posuzovaném případě byla výjimka udělena pro umístění rodinného domu, je zřejmé, že takovou stavbu nelze realizovat pouze na základě rozhodnutí o výjimce, ale je zapotřebí v první řadě dosáhnout vydání buď územního rozhodnutí nebo územního souhlasu a v návaznosti na to také vydání stavebního povolení nebo stavebního souhlasu. Všechny tyto navazující úkony správního orgánu jsou přezkoumatelné ve správním

soudnictví, a to buď v režimu žaloby proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. v případě, že bude vydáno územní rozhodnutí či stavební povolení, nebo v režimu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. v případě, že bude následovat vydání územního a stavebního souhlasu (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, čj. 2 As 86/2010-76, publikované pod č. 2725/2013 Sb. NSS). Platí tedy, že rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na využívání území vydané v dané věci nelze samostatně přezkoumat.

Z uvedených důvodů proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. a § 65 s. ř. s. Za tohoto stavu soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v této věci podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soudní poplatek bude žalobci vrácen k rukám jeho zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení podle § 10a odst. 1 téhož zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. prosince 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost : Alena Lébllová